

Arvepagt.

(Testamente)

Hebr.9.17: ”Thi en arvepagt er urokkelig efter døde, da den ingensinde træder i kraft, medens den, som har oprettet den, lever.”

Ny oversættelse: ”Thi et testamente bliver først gyldigt ved død, da det aldrig træder i kraft, så længe Han, der har oprettet det, lever.”

Guds arvepagt er under samme lov som en arvepagt (testamente), der er oprettet af et menneske. Først ved dets død træder den i kraft.

Her ser vi en ny side af nåden og frelsen i Jesu død. Den er garanti for, at Guds arvepagt **er** trådt i kraft!

Ved Kristi død blev Guds arvepagt urokkelig. Og Hans opstandelse har end yderligere stadfæstet den, så apostelen Peter kan sige, at der er henlagt ”en uforkrænkelig og ubesmittelig og uvisnelig arv til os.” 1.Pet.1.4

Så er da Kristi død en herlig og urokkelig garanti for at vi er arvinger – alle vi, som er Guds børn.

Når satan vil gøre Guds testamente ugyldigt, når han peger på arvens usigelige storhed eller på vor egen usigelige ringhed og uværdighed, så kan vi opløfte vort blik til korset – og råbe triumferende med Paulus:

”KRISTUS ER DØD!” Rom.5.8.

Ved korset må satan tie.

Dér forstummer alle tvivl.

Dér har vi vor evige forvisning.